

gende Tilfælde kunde have overladt det til Arbejderne selv at undersøge, hvad der er stemmende med deres Interesser. Hvor de synes, at deres Interesser ligge, derefter handle de. Og jeg tror at turde sige, at de organiserede Arbejdere i Almindelighed ikke ønske Formynderskab fra den Side, som det ærede Medlem tilhører. Det ærede Medlem sagde i sin Tale, at naar Højre i sin Tid overfor Love af denne og lignende Art tog deres Standpunkt, gjorde de det ikke for at varetage specielle Interesser, f. Eks. Fabrikanternes, men de handlede og stemte i det hele Samfunds Interesse. Jeg tør selvfølgelig ikke sige, at de Herrer ikke som Parti have handlet i god Tro, men jeg tror, at de i nogen Grad have lidt af Begrebsforvirring og forvekslet Samfundsinteresser med deres egne Partiinteresser, maaske med deres nærmestes Interesser. I hvert Fald vil det ærede Medlem, hvis han kaster Blikket ind i Folketings-salen, som jo er et af de Steder, hvor den almindelige Valgret er repræsenteret, hurtig se, at man ikke der har forstaaet at værdsætte den Omhu, som Højrepartiet har udvist, og hvis der ikke var noget til i Verden, der hed privilegeret Valgret, vilde det ogsaa her i denne Forsamling have givet sig til Kende, at Befolkningen ikke har sat Pris paa Højres samfundsmæssige Hensyn. Jeg tror derfor, at Højre bør forandre sin Opfattelse af Samfundets Interesser, før Befolkningen igen i nogen nævneværdig Grad vil lære at faa Tillid til og Tro paa, at Højre er det ideelle Parti, som det saa meget gerne vil give sig ud for at være. Jeg skal i øvrigt ikke opholde mig ved det ærede Medlems Udtalelser. Vi fik jo nogle lyriske Skildringer af, hvad billig Brændevin kunde føre til, og hvorfor den burde være meget dyr. Efter at vi vare blevne fyldte med Rædsel og Gru over, hvad det ærede Medlem i Retssalen havde oplevet af Følger af Brændevinsdrikning, fik vi efter faa Minutters Forløb at vide, at ingen tænkte paa, om Cigarerne eller Øllet blev i Øre dyrere eller lignende. — Og naar det gaar saadan med Cigarer og Øl, ligger det nær at forudsætte, at det vil gaa paa samme Maade med Brændevinen, selv om den blev noget dyrere. Men som sagt, jeg henstiller til det ærede Medlem, naar han paa et senere Tidspunkt skal tage Stilling til Toldloven, kun ganske trøstigt at rette sig efter, hvad vort Parti har ment at turde forsvare overfor Arbejderne. Vi handle i Overensstemmelse med, hvad vi i vore For-

samlinger ere blevne enige om, og naar Arbejdernes store Gros kan gøre det og mener at kunne gaa Fremtiden i Møde under de ændrede Vilkaar, kan jeg forsikre det ærede Medlem om, at han ogsaa godt kan berolige sin Samvittighed og vandre i det samme Fodspor.

Om Sagen i Almindelighed skal jeg blot sige, at nede i Folketinget have mit Partis Repræsentanter stillet mange Ændringsforslag til Regeringens oprindelige Forslag. De have kæmpet saa godt, de formaaede, og de have udfægtet Kampen paa den Arena, hvor vi fra vor Side mene, at Hovedindflydelsen i dansk Politik bør ligge. De have ved den endelige Afstemning faaet deres Forslag forkastede, men ere alligevel endte med at stemme for Loven. Forholdet er jo det, at vi i al Almindelighed mene, at Statskassen maatte kunne bære en større Nedgang i Indtægterne, end Resultatet af dette Toldlovsforslag vil blive. Vi mene, at en Nedsættelse af Prisen vil betyde et forøget Forbrug og derigennem igen en Indtægtsopgang for Statskassen, og vi tabe derhos aldrig vort store Maal af Syne. Vi haabe bestandig i en nær Fremtid at kunne indvinde Bespærelser paa vore store militære Budgetter, saaledes, at naar der nu laves en Toldlov, der formentlig skal gælde i mange Aar, maatte man allerede paa dette Tidspunkt kunne nedsætte Beskyttelsen paa en hel Del Poster og lade Statskassen bære et større Indtægtstab end nu forudsat. Nede i Folketinget ere mit Partis Repræsentanter imidlertid endte med at stemme for denne Lov. Vi ere jo Opportunister. Selv om vi have vort Fremtidsmaal for Øje, maa vi erkende, at det foreliggende Lovforslag betyder nogen Lettelse, nogen Gavn for den store forbrugende Befolkning. Og vi tage det da med som et lille Fremskridt paa Vejen fremetter. Hvis det derfor lykkes den højtærede Finansminister, efter at dette Forslag har gennemgaaet Udvalgsbehandling, at faa det tilbage i samme Skikkelse som den, hvori det her foreligger, saa ville mine Meningsfæller og jeg give Forslaget vor Stemme. Men selvfølgelig ere vi frit stillede. Vi opfatte Forslaget som et Ultimatum, som noget, hvorpaa der er gjort saa store Afslag under Forhandlingerne i Folketinget, at der ikke kan taales yderligere Afslag, end der allerede er sket. Med dette Forbehold vil jeg, som sagt, tilsiige den højtærede Minister, at vi i vort Parti ville stemme for Forslaget.